

Nr 572

Av fröken **Åsbrink m. fl.**, angående försäljningen av mellanöl.

Som ett led i de åtgärder samhället vidtagit för att liberalisera försäljningen av alla slags alkoholhaltiga drycker introducerades 1965 mellanölet.

Alltmer skrämmande är den omfattning mellanölsmissbruket vunnit bland vårt folk, inte minst då bland allt yngre åldersgrupper. Fakta är här väl kända men kanske icke ännu tillräckligt beaktade i all deras skrämmande belysning av att här hotas ungdomen av en utomordentligt allvarlig fara. Från polishåll har mellanölsproblemet t. o. m. ibland betecknats som allvarligare än narkotikafrågan. Den samling pressklipp Nykterhetsrörelsens informationstjänst sammanställt till belysning av ölmissbruket juni—augusti 1969, del I, Nyhetsmaterial, utgör en tydlig illustration till hur oroande utvecklingen är. Varje domare och nämndeman vet hur beklämmande det är att nära nog alltid finna mellanölet med i spelet i synnerhet i fråga om de mycket unga, som ställs inför rätta. Socialarbetarnas erfarenheter talar samma allvarliga språk.

Att begära att handelns eget folk, exempelvis kassörskorna i snabbköpen, skall utföra en kontroll över inköpen av mellanöl är att lägga en orimlig börda på dessa grupper. Såsom utvecklingen nu fortskrider måste det anses åligga samhället att vidtaga effektiva åtgärder för att hindra de förödande verkningarna av mellanölets fria försäljning. Detta synes i dagens situation endast kunna ske genom att mellanölet i likhet med starkölet endast får försäljas enligt rusdrycksförsäljningsförordningen.

Med anledning härav får vi föreslå,

att riksdagen beslutar, att mellanöl hänföres till rusdrycker och att dess försäljning regleras enligt rusdrycksförsäljningsförordningen.

Det förutsättes att vederbörande utskott utarbetar förslag till erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 28 januari 1970

Eva Åsbrink (s)

Thyra Löfqvist (s)

Ingrid Bergman (s)
